Eiropas Savienības
Oficiālais Vēstnesis

LV
L sērija

2023/2844

27.12.2023.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2023/2844

(2023. gada 13. decembris)

par tiesu iestāžu sadarbības un tiesu iestāžu pieejamības digitalizāciju pārrobežu civillietās, komerclietās un krimināllietās un ar ko groza dažus tiesību aktus tiesu iestāžu sadarbības jomā

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 2. punkta e) un f) apakšpunktu un 82. panta 1. punkta d) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Komisija savā 2020. gada 2. decembra paziņojumā "Tieslietu sistēmu digitalizācija Eiropas Savienībā – Iespēju rīkkopa" noteica vajadzību modernizēt Savienības pārrobežu procedūru tiesisko regulējumu civiltiesību, komerctiesību un krimināltiesību jomā atbilstoši principam "digitāls pēc noklusējuma", vienlaikus nodrošinot, ka ir ieviesti visi nepieciešamie aizsardzības pasākumi, lai novērstu sociālo atstumtību, un nodrošinot savstarpēju uzticēšanos, sadarbspēju un drošību.

(2) Lai izveidotu pilnībā funkcionējošu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ir svarīgi, ka visas dalībvalstis cenšas samazināt esošās atšķirības sistēmu digitalizācijas jomā un izmantot iespējas, ko piedāvā attiecīgie Savienības finansēšanas mehānismi.

(3) Lai uzlabotu tiesu iestāžu sadarbību un tiesu iestāžu pieejamību, Savienības tiesību akti, kuros civillietās un komerclietās paredzēta saziņa starp kompetentajām iestādēm, tostarp Savienības struktūrām un aģentūrām, un starp kompetentajām iestādēm un fiziskām un juridiskām personām, būtu jāpapildina, paredzot nosacījumus šādas saziņas veikšanai, izmantojot digitālos līdzekļus.

(4) Šīs regulas mērķis ir uzlabot tiesas procedūru lietderību un efektivitāti un atvieglot tiesu iestāžu pieejamību, digitalizējot esošos saziņas kanālus, kam būtu jārada izmaksu un laika ietaupījums, jāsamazina administratīvais slogs un jāuzlabo visu iestāžu, kas iesaistītas tiesu iestāžu pārrobežu sadarbībā, noturība *force majeure* apstākļos. Izmantojot kompetento iestāžu savstarpējās saziņas digitālos kanālus, gan īstermiņā, gan ilgtermiņā būtu jāmazinās lietu izskatīšanas kavējumiem. Tam būtu jādod labums gan fiziskām, gan juridiskām personām un dalībvalstu kompetentajām iestādēm un jāstiprina uzticēšanās tiesu sistēmām. Saziņas kanālu digitalizācija nāktu par labu arī pārrobežu kriminālprocesu jomā un saistībā ar Savienības cīņu pret noziedzību. Šajā sakarā augstais drošības līmenis, ko var nodrošināt digitālie saziņas kanāli, ir solis uz priekšu arī saistībā ar attiecīgo personu tiesību aizsardzību, piemēram, tiesību uz privātās un ģimenes dzīves respektēšanu, kā arī tiesību uz personas datu aizsardzību.

(5) Visu to personu pamattiesības un pamatbrīvības, kuras skar datu elektroniskā apmaiņa, ievērojot šo regulu, jo īpaši tiesības uz tiesu iestāžu efektīvu pieejamību, tiesības uz taisnīgu tiesu, diskriminācijas aizlieguma princips, tiesības uz privātās un ģimenes dzīves respektēšanu un tiesības uz personas datu aizsardzību, būtu pilnībā jāievēro saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

([1]) OV C 323, 26.8.2022., 77. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2023. gada 23. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2023. gada 8. decembra lēmums.

(6) Pildot šajā regulā paredzētos pienākumus, visām vienībām būtu jāievēro tiesu iestāžu neatkarības princips, ņemot vērā varas dalīšanas principu un pārējos tiesiskuma principus.

(7) Efektīva tiesu iestāžu pieejamība ir viens no brīvības, drošības un tiesiskuma telpas pamatmērķiem. Digitālā pārveide ir svarīgs solis ceļā uz tiesu iestāžu pieejamības un tiesu sistēmu efektivitātes, kvalitātes un pārredzamības uzlabošanu.

(8) Ir svarīgi, ka tiek izstrādāti attiecīgi kanāli un rīki, lai nodrošinātu tiesu sistēmu efektīvu digitālo sadarbību. Tādēļ ir būtiski Savienības līmenī izveidot vienotu informācijas tehnoloģiju instrumentu, kas nodrošina ātru, tiešu, sadarbspējīgu, uzticamu, piekļūstamu, drošu un efektīvu ar lietu saistīto datu elektronisko pārrobežu apmaiņu starp kompetentajām iestādēm. Komisijai un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiesu sistēmu digitālajā pārveidē tiek iesaistīti juridisko profesiju pārstāvji.

(9) Ir izstrādāti rīki ar lietu saistīto datu digitālajai apmaiņai, tādējādi nodrošinot, ka esošās IT sistēmas, kas jau ir izveidotas dalībvalstīs, nav jāaizstāj vai jāveic dārgas izmaiņas tajās. Galvenais līdz šim izstrādātais šāda veida rīks, ar ko nodrošina ātru, tiešu, sadarbspējīgu, ilgtspējīgu, uzticamu un drošu ar lietu saistīto datu elektronisko pārrobežu apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, ir e-tiesiskuma komunikācijas ar tiešsaistes datu apmaiņas starpniecību sistēma (*e-CODEX*), kuras tiesiskais regulējums izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2022/850 ([3]).

(10) Tiesvedības digitalizācijai būtu jānodrošina tiesu iestāžu pieejamība visiem, tostarp personām ar invaliditāti. Decentralizētajai IT sistēmai un ar šo regulu izveidotajam Eiropas elektroniskās piekļuves punktam būtu jāatbilst tīmekļa piekļūstamības prasībām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/2102 ([4]). Vienlaikus šajā regulā minētajām elektroniskajām maksāšanas metodēm būtu jāatbilst piekļūstamības prasībām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2019/882 ([5]).

(11) Tas, ka tiek izveidoti digitālie kanāli pārrobežu saziņai, tiešā veidā palīdzētu uzlabot tiesu iestāžu pieejamību, dodot iespēju fiziskām un juridiskām personām lūgt savu tiesību aizsardzību un aizstāvēt savas prasības, sākt tiesvedību un digitālā veidā veikt ar lietu saistīto datu apmaiņu ar tiesām vai citām kompetentajām iestādēm procedūrās, uz kurām attiecas Savienības tiesību aktu darbības joma civillietās un komerclietās.

(12) Lai nodrošinātu, ka elektroniskās saziņas rīki pozitīvi ietekmē tiesu iestāžu pieejamību, dalībvalstīm būtu jāpiešķir pietiekami resursi iedzīvotāju digitālo prasmju un digitālās pratības uzlabošanai un īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai nodrošinātu, ka digitālo prasmju trūkums nekļūst par šķērsli decentralizētās IT sistēmas izmantošanai. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka visiem attiecīgajiem tieslietu profesiju pārstāvjiem, tostarp prokuroriem, tiesnešiem un administratīvajiem darbiniekiem, un kompetentajām iestādēm tiek piedāvāta apmācība, lai nodrošinātu decentralizētās IT sistēmas efektīvu izmantošanu. Šādas apmācības mērķim vajadzētu būt uzlabot tiesu sistēmu darbību visā Savienībā, kā arī pamattiesību un pamatvērtību ievērošanu, jo īpaši, nodrošinot tieslietu profesiju pārstāvjiem iespējas efektīvi risināt visas problēmas, kas varētu rasties tiesvedībā vai uzklausīšanā, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, to virtuālā rakstura dēļ. Komisijai būtu jāmudina un jāatbalsta dalībvalstis pieteikties dotācijām, kas attiecīgajās Savienības finanšu programmās paredzētas apmācības pasākumiem.

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/850 (2022. gada 30. maijs) par datorizētu sistēmu datu pārrobežu elektroniskai apmaiņai tiesu iestāžu sadarbības civillietās un krimināllietās jomā (*e-CODEX* sistēma) un ar ko groza Regulu (ES) 2018/1726 (OV L 150, 1.6.2022., 1. lpp.).

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2102 (2016. gada 26. oktobris) par publiskā sektora struktūru tīmekļvietņu un mobilo lietotņu piekļūstamību (OV L 327, 2.12.2016., 1. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/882 (2019. gada 17. aprīlis) par produktu un pakalpojumu piekļūstamības prasībām (OV L 151, 7.6.2019., 70. lpp.).

(13) Šai regulai būtu jāattiecas uz saziņas digitalizāciju lietās ar pārrobežu elementiem, uz ko attiecas konkrēti Savienības tiesību akti civillietu, komerclietu un krimināllietu jomā. Minētie akti būtu jāuzskaita šīs regulas pielikumos. **Š**ai regulai būtu jāattiecas arī uz saziņu starp kompetentajām iestādēm un Savienības struktūrām un aģentūrām, piemēram, Eiropas Prokuratūru vai *Eurojust*, lietās, kurās tās ir kompetentas atbilstīgi II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem. Ja maksātnespējas procesa administratori saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir kompetenti saņemt prasības, ko iesniedzis ārvalstu kreditors maksātnespējas procedūrās atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2015/848 ([6]), tie būtu jāuzskata par kompetentajām iestādēm šīs regulas nozīmē.

(14) Šai regulai nebūtu jāietekmē noteikumi, kas reglamentē pārrobežu tiesas procedūras, kuras izveidotas ar I un II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem, izņemot ar šo regulu ieviestos noteikumus par saziņu, ko veic, izmantojot digitālos līdzekļus. Šai regulai nebūtu jāskar valsts tiesību akti par to iestāžu, personu vai struktūru izraudzīšanos, kas nodarbojas ar pieteikumu, dokumentu un informācijas pārbaudes un iesniegšanas aspektiem. Piemērojamo valsts tiesību aktu prasībām attiecībā uz dokumentu vai informācijas autentiskumu, precizitāti, uzticamību, ticamību un attiecīgo juridisko formu būtu jāpaliek neskartām, izņemot ar šo regulu ieviestos noteikumus attiecībā uz saziņu, ko veic, izmantojot digitālos līdzekļus.

(15) Tas, vai lieta ir uzskatāma par lietu ar pārrobežu elementiem, būtu jānosaka atbilstīgi šīs regulas I un II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem. Ja I un II pielikumā uzskaitītajos tiesību aktos ir nepārprotami noteikts, ka saziņas procedūra starp kompetentajām iestādēm būtu jāreglamentē valsts tiesību aktiem, šī regula nebūtu jāpiemēro.

(16) Šajā regulā noteiktie pienākumi nebūtu jāattiecina uz mutisko saziņu, piemēram, tādu, kas notiek pa tālruni vai klātienē.

(17) Šī regula nebūtu jāpiemēro ne dokumentu izsniegšanai, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/1784 ([7]), ne pierādījumu iegūšanai, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/1783 ([8]). Minētajās regulās jau ir paredzēti konkrēti noteikumi par tiesu iestāžu sadarbības digitalizāciju. Tomēr, lai uzlabotu tādu dokumentu elektronisko izsniegšanu, kas jāveic personai, kuras dokumentu izsniegšanas zināmā adrese ir citā dalībvalstī, šai regulai būtu jāievieš daži grozījumi Regulā (ES) 2020/1784.

(18) Ja Komisija Eiropas elektroniskās piekļuves punkta projektēšanas un būvniecības posmos sadarbojas ar ārējiem dalībniekiem, šādiem dalībniekiem vajadzētu būt pieredzei drošu, lietotājdraudzīgu un piekļūstamu informācijas tehnoloģiju izstrādē.

(19) Lai nodrošinātu, ka saziņa starp dalībvalstīm pārrobežu tiesas procedūru nolūkos civillietās, komerclietās un krimināllietās ir droša, efektīva, ātra, sadarbspējīga, konfidenciāla un uzticama, būtu jāizmanto piemērota saziņas tehnoloģija ar noteikumu, ka tiek ievēroti konkrēti nosacījumi attiecībā uz saņemtā dokumenta drošību, integritāti un uzticamību, kā arī saziņas dalībnieku identifikāciju. Tādēļ datu apmaiņai pārrobežu tiesas procedūrās būtu jāizveido droša, efektīva un uzticama decentralizēta IT sistēma. Ar IT sistēmas decentralizēto raksturu būtu jātiecas panākt, ka tiek nodrošinātas iespējas drošai datu apmaiņai starp kompetentajām iestādēm, minētās apmaiņas norisē pēc būtības neiesaistot nevienu Savienības iestādi. Decentralizētajai IT sistēmai būtu arī jānodrošina, ka ir iespējama droša datu apmaiņa starp dalībvalsti un Savienības struktūrām un aģentūrām, piemēram, *Eurojust*, lietās, uz kurām attiecas II pielikumā uzskaitīto tiesību aktu darbības joma.

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV L 141, 5.6.2015., 19. lpp.).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1784 (2020. gada 25. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana") (OV L 405, 2.12.2020., 40. lpp.).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1783 (2020. gada 25. novembris) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās vai komerclietās ("pierādījumu iegūšana") (OV L 405, 2.12.2020., 1. lpp.).

(20) Decentralizētajai IT sistēmai būtu jāietver aizmugursistēmas dalībvalstīs un attiecīgajās Savienības struktūrās un aģentūrās un sadarbspējīgi piekļuves punkti, ar kuru palīdzību minētās sistēmas ir savienotas, izmantojot drošus starpsavienojumus. Decentralizētās IT sistēmas piekļuves punktu pamatā vajadzētu būt *e-CODEX*.

(21) Šīs regulas nolūkos dalībvalstīm būtu jāspēj valsts IT sistēmas vietā izmantot Komisijas izstrādātu programmatūru (references īstenošanas programmatūru). Minētās references īstenošanas programmatūras pamatā vajadzētu būt modulārai uzbūvei, kas nozīmē, ka programmatūra ir iepakota un piegādāta atsevišķi no *e-CODEX* komponentiem, kuri vajadzīgi, lai to savienotu ar decentralizēto IT sistēmu. Šādai uzbūvei būtu jānodrošina, ka dalībvalstis pārrobežu izmantošanas nolūkā var atkārtoti lietot vai uzlabot savu esošo valsts tiesu iestāžu saziņas infrastruktūru. Ar uzturēšanas pienākumiem saistītos jautājumos dalībvalstis varētu izmantot arī programmatūru, ko izstrādājusi Hāgas Starptautisko privāttiesību konference (*iSupport*).

(22) Komisijai vajadzētu būt atbildīgai par minētās references īstenošanas programmatūras izveidi, attīstīšanu un uzturēšanu saskaņā ar principiem "integrēta datu aizsardzība" un "datu aizsardzība pēc noklusējuma" un piekļūstamības prasībām. Komisijai būtu jāizstrādā, jāattīsta un jāuztur references īstenošanas programmatūra atbilstīgi datu aizsardzības prasībām un principiem, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (ES) 2018/1725 ([9]) un (ES) 2016/679 ([10]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/680 ([11]), jo īpaši principiem "integrēta datu aizsardzība" un "datu aizsardzība pēc noklusējuma", kā arī augsta līmeņa kiberdrošībai. Konkrēti, minētajām prasībām un principiem vajadzētu būt saistošiem visām fiziskajām vai juridiskajām personām, kas piedalās valsts IT sistēmu vai references īstenošanas programmatūras izveidē, attīstīšanā un uzturēšanā. References īstenošanas programmatūrā būtu arī jāiekļauj attiecīgi tehniski pasākumi, un tai būtu jāļauj veikt organizatoriskus pasākumus, tostarp nepieciešamo pārraudzību nolūkā garantēt tādu drošības un sadarbspējas līmeni, kas ir piemērots informācijas apmaiņai saistībā ar pārrobežu tiesas procedūrām. Lai nodrošinātu sadarbspēju ar valsts IT sistēmām, references īstenošanas programmatūrai būtu jāspēj īstenot Regulā (ES) 2022/850 noteiktos digitālos procesuālos standartus saistībā ar atbilstīgajiem šīs regulas I un II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem.

(23) Lai pieteikumu iesniedzējiem sniegtu ātru, drošu un efektīvu palīdzību, saziņa starp kompetentajām iestādēm, piemēram, tiesām un centrālajām iestādēm, kas izveidotas saskaņā ar Padomes Regulām (EK) Nr. 4/2009 ([12]) un (ES) 2019/1111 ([13]), parasti būtu jāveic, izmantojot decentralizēto IT sistēmu.

(24) Pārsūtīšana, ko veic, izmantojot decentralizēto IT sistēmu, varētu būt neiespējama sistēmas traucējumu dēļ. Visi sistēmas traucējumi attiecīgajām Savienības struktūrām un dalībvalstīm būtu pēc iespējas drīz jānovērš. Pārsūtīšana praktiski varētu būt neiespējama pārsūtāmās informācijas fizisko vai tehnisko īpašību dēļ, piemēram, fizisku pierādījumu pārsūtīšana vai nepieciešamība pārsūtīt oriģinālo dokumentu papīra formātā tā autentiskuma novērtēšanai, vai *force majeure* dēļ. *Force majeure* situācijas parasti izriet no neparedzamiem un nenovēršamiem notikumiem, kas radušies ar kompetento iestādi nesaistītu iemeslu dēļ. Ja decentralizēto IT sistēmu neizmanto, saziņa būtu jāveic ar citiem vispiemērotākajiem līdzekļiem. Šādiem citiem līdzekļiem būtu jāietver arī pārsūtīšana, ko veic pēc iespējas ātrāk un drošā veidā, izmantojot citus drošus elektroniskos līdzekļus, pasta pakalpojumu vai nododot personīgi, ja šāda nodošana ir iespējama.

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu krimināls odus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

([12]) Padomes Regula (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās (OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.).

([13]) Padomes Regula (ES) 2019/1111 (2019. gada 25. jūnijs) par jurisdikciju, lēmumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par bērnu starptautisko nolaupīšanu (OV L 178, 2.7.2019., 1. lpp.).

(25) Saziņā starp kompetentajām iestādēm pēc noklusējuma būtu jāizmanto decentralizētā IT sistēma. Tomēr, lai nodrošinātu tiesu iestāžu sadarbības elastīgumu, dažās situācijās piemērotāki varētu būt citi saziņas līdzekļi. Tas varētu būt lietderīgi gadījumos, kad kompetentajām iestādēm ir vajadzīga tieša personiska saziņa, un jo īpaši tiešai saziņai starp tiesām atbilstīgi Regulām (ES) 2015/848 un (ES) 2019/1111, kā arī tiešai saziņai starp kompetentajām iestādēm atbilstīgi Padomes Pamatlēmumiem 2005/214/TI ([14]), 2006/783/TI ([15]), 2008/909/TI ([16]), 2008/947/TI ([17]), 2009/829/TI ([18]), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2014/41/ES ([19]) vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2018/1805 ([20]), ja saziņu starp kompetentajām iestādēm varētu veikt, izmantojot jebkādus līdzekļus vai jebkādus piemērotus līdzekļus, kas paredzēti minētajos aktos. Šādos gadījumos kompetentās iestādes varētu izmantot mazāk formālus saziņas līdzekļus, piemēram, e-pastu.

Citi saziņas līdzekļi varētu būt lietderīgi arī tad, ja saziņa ietver sensitīvu datu apstrādi vai ja apjomīgu dokumentu pārveidošana elektroniskā formātā radītu nesamērīgu administratīvo slogu kompetentajai iestādei, kas attiecīgos dokumentus nosūta. Ņemot vērā to, ka kompetentās iestādes strādā ar sensitīviem datiem, piemērotu saziņas līdzekļu izvēlē vienmēr būtu jāgarantē informācijas apmaiņas drošība un uzticamība. Decentralizētā IT sistēma vienmēr būtu jāuzskata par vispiemērotāko līdzekli to veidlapu apmaiņai, kas izveidotas, ievērojot šīs regulas I un II pielikumā uzskaitītos tiesību aktus. Tomēr gadījumos, kad dažādu dalībvalstu kompetentās iestādes atrodas vienā un tajā pašā kādas dalībvalsts vietā, lai palīdzētu izpildīt tiesu iestāžu sadarbības procedūras atbilstīgi šīs regulas II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem, veidlapu apmaiņu varētu veikt ar citiem līdzekļiem, ja tas ir nepieciešams attiecīgā jautājuma steidzamības dēļ, piemēram, situācijās atbilstīgi Direktīvai 2014/41/ES, kad izdevējiestāde palīdz izpildīt Eiropas izmeklēšanas rīkojumu izpildes valstī vai kad dažādu dalībvalstu kompetentās iestādes tiesu iestāžu sadarbības procedūras atbilstīgi šīs regulas II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem koordinē, tiekoties klātienē.

(26) Attiecībā uz decentralizētās IT sistēmas komponentiem, par kuriem saskaņā ar Regulā (ES) 2022/850 noteiktajām drošības prasībām ir atbildīga Savienība, vienībai, kas pārvalda sistēmas komponentus, vajadzētu būt pietiekamiem resursiem, lai nodrošinātu to pienācīgu darbību.

(27) Lai atvieglotu fizisku un juridisku personu piekļuvi kompetentajām iestādēm civillietās un komerclietās, šai regulai būtu jāizveido piekļuves punkts Savienības līmenī ("Eiropas elektroniskās piekļuves punkts") kā daļa no decentralizētās IT sistēmas, kurā būtu jāietver fiziskām un juridiskām personām paredzēta informācija par to tiesībām uz tiesisko aizsardzību un ar kura starpniecību tām gadījumos, uz kuriem attiecas šī regula, būtu jāspēj iesniegt prasības, iesniegt pieprasījumus, nosūtīt, pieprasīt un saņemt procesuāli svarīgu informāciju, tostarp digitalizētus lietas materiālus vai to daļas, un sazināties ar kompetentajām iestādēm, vai uzdot savā vārdā to darīt saviem pārstāvjiem, vai saņemt tiesas vai ārpustiesas dokumentus. Eiropas elektroniskās piekļuves punkts būtu jāmitina Eiropas e-tiesiskuma portālā, kas darbojas kā vienots kontaktpunkts attiecībā uz tiesu iestāžu informāciju un pakalpojumiem Savienībā.

([14]) Padomes Pamatlēmums 2005/214/TI (2005. gada 24. februāris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām (OV L 76, 22.3.2005., 16. lpp.).

([15]) Padomes Pamatlēmums 2006/783/TI (2006. gada 6. oktobris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem (OV L 328, 24.11.2006., 59. lpp.).

([16]) Padomes Pamatlēmums 2008/909/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā (OV L 327, 5.12.2008., 27. lpp.).

([17]) Padomes Pamatlēmums 2008/947/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai (OV L 337, 16.12.2008., 102. lpp.).

([18]) Padomes Pamatlēmums 2009/829/TI (2009. gada 23. oktobris), ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam (OV L 294, 11.11.2009., 20. lpp.).

([19]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OV L 130, 1.5.2014., 1. lpp.).

([20]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1805 (2018. gada 14. novembris) par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpējo atzīšanu (OV L 303, 28.11.2018., 1. lpp.).

(28) Ir piemērojamas tiesības uz juridisko palīdzību vai tiesisko palīdzību, kā paredzēts Savienības un valsts tiesību aktos, jo īpaši tiesības uz juridisko palīdzību, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 650/2012 ([21]), Padomes Regulās (EK) Nr. 4/2009 un (ES) 2019/1111 un Padomes Direktīvā 2003/8/EK ([22]). Fiziskām un juridiskām personām vajadzētu būt iespējamam piekļūt attiecīgai informācijai e-tiesiskuma portālā, izmantojot saites Eiropas elektroniskās piekļuves punktā.

(29) Saistībā ar fizisku un juridisku personu saziņu ar kompetentajām iestādēm pārrobežu civillietās un komerclietās elektroniskā saziņa būtu jāizmanto kā alternatīva esošajiem saziņas līdzekļiem, tostarp valsts līdzekļiem, neskarot to, kā fiziskas vai juridiskas personas saskaņā ar valsts tiesību aktiem sazinās ar savām valsts iestādēm. Ja ar kompetentajām iestādēm sazinās juridiskas personas, būtu jāveicina elektronisko līdzekļu izmantošana pēc noklusējuma. Tomēr, lai nodrošinātu, ka tiesu iestāžu pieejamība, izmantojot digitālos saziņas līdzekļus, neveicina turpmāku digitālās plaisas palielināšanos, iespēja izvēlēties saziņas līdzekli starp elektronisko saziņu, kā paredzēts šajā regulā, un citiem saziņas līdzekļiem būtu jāatstāj attiecīgo personu ziņā. Tas ir īpaši svarīgi, lai ņemtu vērā to personu konkrētos apstākļus, kurām var nebūt piekļuvei digitālajiem pakalpojumiem vajadzīgie tehniskie līdzekļi vai digitālās prasmes, un personas ar invaliditāti, jo dalībvalstis un Savienība ir apņēmušās veikt attiecīgus pasākumus saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām.

(30) Lai uzlabotu elektronisko pārrobežu saziņu un dokumentu pārsūtīšanu, ko veic, izmantojot decentralizēto IT sistēmu, tostarp Eiropas elektroniskās piekļuves punktu, nebūtu jānoliedz to dokumentu juridiskais spēks, kas pārsūtīti, izmantojot decentralizēto IT sistēmu, un tie nebūtu jāuzskata par nepieņemamiem tiesvedībā tikai tāpēc, ka tie ir elektroniskā formātā. Tomēr minētajam principam nebūtu jāskar minēto dokumentu, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem varētu būt pierādījumi, juridiskā spēka vai pieņemamības novērtēšana.

(31) Lai atvieglotu mutisko uzklausīšanu tiesvedībā civillietās, komerclietās un krimināllietās ar pārrobežu elementiem, šajā regulā būtu jāparedz iespēja pēc izvēles izmantot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju.

(32) Videokonferencei vai citai distances saziņas tehnoloģijai būtu jāļauj kompetentajai iestādei autentificēt uzklausāmās personas identitāti un būtu jānodrošina vizuāla, audio un mutiska saziņa uzklausīšanas laikā. Vienkārša telefonsaruna nebūtu jāuzskata par mutiskajai uzklausīšanai piemērotu distances saziņas tehnoloģiju. Izmantotajai tehnoloģijai būtu jāatbilst piemērojamiem standartiem attiecībā uz personas datu aizsardzību, sakaru konfidencialitāti un datu drošību neatkarīgi no tā, kāda veida uzklausīšanai tā tiek izmantota.

(33) Uzklausīšanu, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, nevajadzētu atteikt, pamatojoties tikai uz to, ka nepastāv valsts noteikumi, kas reglamentē distances saziņas tehnoloģiju izmantošanu. Šādā gadījumā mutatis mutandis būtu jāpiemēro visatbilstīgākie valsts tiesību aktos paredzētie noteikumi, piemēram, noteikumi par pierādījumu iegūšanu.

(34) Šai regulai nebūtu jāietekmē tiesības uz mutisko tulkojumu, un videokonferencei vai citai distances saziņas tehnoloģijai, ko izmanto tiesvedībā civillietās, komerclietās vai krimināllietās, būtu jānodrošina iespēja izmantot mutisko tulkošanu.

(35) Lai atvieglotu mutisko uzklausīšanu tiesvedībā civillietās un komerclietās ar pārrobežu elementiem, šajā regulā būtu jāparedz, ka puses vai to pārstāvji, lai piedalītos šādā uzklausīšanā, pēc izvēles var izmantot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju ar nosacījumu, ka attiecīgā tehnoloģija ir pieejama, puses var iesniegt savu viedokli par šādas tehnoloģijas izmantošanu un šādas tehnoloģijas izmantošanas piemērotību konkrētajos lietas apstākļos. Šai regulai nebūtu jāliedz nedz personām, kas palīdz kādai pusei, nedz prokuroriem civillietās un komerclietās saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem piedalīties uzklausīšanā, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju.

([21]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi (OV L 201, 27.7.2012., 107. lpp.).

([22]) Padomes Direktīva 2003/8/EK (2003. gada 27. janvāris) par to, kā uzlabot tiesu pieejamību pārrobežu strīdos, nosakot kopīgus obligātus noteikumus attiecībā uz juridisko palīdzību šādos strīdos (OV L 26, 31.1.2003., 41. lpp.).

(36) Procedūra, saskaņā ar kuru rosina un rīko uzklausīšanu, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, civillietās un komerclietās būtu jāreglamentē tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā notiek attiecīgā tiesvedība. Ja tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā rīko uzklausīšanu civillietās vai komerclietās, ir paredzēts, ka uzklausīšanu ieraksta, puses būtu jāinformē par minētajiem noteikumiem un, ja tas ir paredzēts, par to, ka tām ir iespējams iebilst pret ierakstīšanu.

(37) Lemjot par to, vai atļaut pusēm un to pārstāvjiem piedalīties uzklausīšanā civillietās un komerclietās, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, kompetentajai iestādei būtu jāizvēlas piemērota metode pušu viedokļu izpētei saskaņā ar valsts procesuālajiem tiesību aktiem.

(38) Ja kompetentā iestāde tiesvedībā civillietās vai komerclietās ir nolēmusi atļaut vismaz vienai no pusēm vai citām personām piedalīties uzklausīšanā, izmantojot videokonferenci, minētajai kompetentajai iestādei būtu jānodrošina, ka šādām personām ir piekļuve minētajai uzklausīšanai, izmantojot videokonferenci. Konkrēti, kompetentajai iestādei būtu jānosūta šādām personām saite, lai tās varētu piedalīties minētajā videokonferencē, un jānodrošina tehniskā palīdzība. Piemēram, kompetentajai iestādei būtu jāsniedz norādījumi par programmatūru, kas tiks izmantota, un vajadzības gadījumā pirms uzklausīšanas jāorganizē tehniska testēšana. Kompetentajai iestādei būtu jāņem vērā personu ar invaliditāti specifiskās vajadzības.

(39) Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiesvedībā civillietās vai komerclietās piedalās bērns, jo īpaši kā puse, bērnam būtu jāspēj uzklausīšanā piedalīties, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, kas paredzēta šajā regulā, ņemot vērā bērna procesuālās tiesības. No otras puses, ja bērns tiesvedībā piedalās, lai tiktu iegūti pierādījumi civillietās vai komerclietās, piemēram, ja bērns ir jāuzklausa kā liecinieks, bērna uzklausīšanu varētu arī veikt, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju saskaņā ar Regulu (ES) 2020/1783.

(40) Ja kompetentā iestāde pieprasa personas dalību, lai tiktu iegūti pierādījumi civillietās vai komerclietās, šādas personas dalība uzklausīšanā ar videokonferences vai citas distances saziņas tehnoloģijas starpniecību būtu jāreglamentē Regulai (ES) 2020/1783.

(41) Šī regula nebūtu jāpiemēro videokonferences vai citas distances saziņas tehnoloģijas izmantošanai civillietās un komerclietās, ja šāda izmantošana jau ir paredzēta I pielikumā uzskaitītajos tiesību aktos, vai lietās bez pārrobežu elementiem. Turklāt šī regula nebūtu jāpiemēro videokonferences vai citas distances saziņas tehnoloģijas izmantošanai notariālās autentifikācijas procedūrās.

(42) Krimināllietās procedūra, saskaņā ar kuru rosina un rīko uzklausīšanu, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, būtu jāreglamentē tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā uzklausīšana notiek. Par dalībvalsti, kura rīko uzklausīšanu, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, būtu jāuzskata tā dalībvalsts, kas ir pieprasījusi videokonferences vai citas distances saziņas tehnoloģijas izmantošanu.

(43) Šīs regulas noteikumi par videokonferences vai citas distances saziņas tehnoloģijas izmantošanu uzklausīšanā tiesu iestāžu sadarbības procedūrās krimināllietās nebūtu jāpiemēro uzklausīšanai, ko, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, rīko, lai iegūtu pierādījumus vai noturētu tiesas sēdi, kā rezultātā varētu pieņemt lēmumu par aizdomās turētās vai apsūdzētās personas vainu vai nevainīgumu. Šai regulai nebūtu jāskar Direktīva 2014/41/ES, Konvencija par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpējo palīdzību krimināllietās un Padomes Pamatlēmums 2002/465/TI ([23]).

([23]) Padomes Pamatlēmums (2002/465/TI) (2002. gada 13. jūnijs) par kopējām izmeklēšanas grupām (OV L 162, 20.6.2002., 1. lpp.).

(44) Lai aizsargātu tiesības uz taisnīgu tiesu un tiesības uz aizstāvību, aizdomās turētajai, apsūdzētajai vai notiesātajai personai, vai skartajai personai, kā definēts Regulā (ES) 2018/1805, kura nav aizdomās turētā, apsūdzētā vai notiesātā persona, būtu jādod sava piekrišana videokonferences vai citas distances saziņas tehnoloģijas izmantošanai uzklausīšanā tiesu iestāžu sadarbības procedūrās krimināllietās. Kompetentajai iestādei vajadzētu būt iespējamam atkāpties no prasības prasīt aizdomās turētās, apsūdzētās vai notiesātās personas vai skartās personas piekrišanu tikai ārkārtas apstākļos, kad šāda atkāpe ir pienācīgi pamatota ar nopietniem draudiem sabiedrības drošībai un sabiedrības veselībai, par kuriem ir pierādīts, ka tie ir patiesi un pastāvoši vai tos var paredzēt. Izņēmums attiecībā uz to, ka tiek prasīta piekrišana videokonferences rīkošanai, būtu jāizmanto tikai tad, ja tas ir nepieciešams, un būtu pilnībā jāievēro Eiropas Savienības Pamattiesību harta ("Harta"). Ja piekrišana netiek prasīta, aizdomās turētajai, apsūdzētajai vai notiesātajai personai vai skartajai personai vajadzētu būt iespējamam lūgt pārskatīšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem un pilnībā ievērojot Hartu.

(45) Ja aizdomās turētās, apsūdzētās vai notiesātās personas tiesības tiek pārkāptas saistībā ar uzklausīšanu, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, būtu jāgarantē piekļuve efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar Hartas 47. pantu. Piekļuve efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem būtu jāgarantē arī skartajām personām, kas nav aizdomās turētās, apsūdzētās vai notiesātās personas, saistībā ar uzklausīšanu, ko, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, rīko tiesvedībā atbilstīgi Regulai (ES) 2018/1805.

(46) Kompetentajām iestādēm, kas ir atbildīgas par uzklausīšanu, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, būtu jānodrošina, ka saziņa starp aizdomās turēto, apsūdzēto vai notiesāto personu vai skarto personu tiesvedībā atbilstīgi Regulai (ES) 2018/1805, un tās advokātu gan tieši pirms uzklausīšanas, gan tās laikā ir konfidenciāla saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

(47) Ja uzklausīšana, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, tiek organizēta krimināllietās, kompetentajai iestādei, kas saņem pieprasījumu rīkot šādu uzklausīšanu ("pieprasījuma saņēmēja kompetentā iestāde"), būtu jānodrošina, ka aizdomās turētajai, apsūdzētajai vai notiesātajai personai vai skartajai personai, kā definēts Regulā (ES) 2018/1805, tostarp personām ar invaliditāti, ir piekļuve infrastruktūrai, kas nepieciešama videokonferences vai citas distances saziņas tehnoloģijas izmantošanai. Tam būtu jāietver pienākums nodrošināt piekļuvi, piemēram, telpām, kurās paredzēts rīkot uzklausīšanu, un pieejamajam tehniskajam aprīkojumam. Ja tehniskais aprīkojums pieprasījuma saņēmējas kompetentās iestādes telpās nav pieejams, minētajai iestādei vajadzētu būt iespējamam veikt praktiskus pasākumus, organizējot uzklausīšanu citas iestādes telpās, lai to varētu rīkot, izmantojot, ja iespējams, videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, saskaņā ar valsts procedūrām.

(48) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 ([24]) izveido vienotu Savienības tiesisko regulējumu tādu elektroniskās identifikācijas līdzekļu un elektronisko uzticamības pakalpojumu ("*e-IDAS* uzticamības pakalpojumu"), jo īpaši elektronisko parakstu, elektronisko zīmogu, laika zīmogu, elektronisko piegādes pakalpojumu un tīmekļa vietņu autentifikācijas, atzīšanai, kuri tiek atzīti pārrobežu mērogā kā tādi, kam ir tāds pats juridiskais statuss kā to fiziskajiem ekvivalentiem. Tāpēc šajā regulā būtu jāparedz *e-IDAS* uzticamības pakalpojumu izmantošana digitālās saziņas nolūkos.

(49) Ja dokumentam, kas pārsūtīts kā daļa no šajā regulā paredzētās elektroniskās saziņas, ir vajadzīgs zīmogs vai paraksts, kompetentajām iestādēm būtu jāizmanto kvalificēts elektroniskais zīmogs vai paraksts, kā definēts Regulā (ES) Nr. 910/2014, un fiziskām vai juridiskām personām būtu jāizmanto kvalificēts elektroniskais paraksts vai elektroniskā identifikācija. Tomēr šai regulai nebūtu jāskar formālās prasības, kas piemērojamas pieprasījuma pamatojumam pievienotajiem dokumentiem, kuri varētu būt digitāli oriģināli vai apliecinātas kopijas. Šai regulai nebūtu jāskar arī valsts tiesību akti par dokumentu pārveidi un prasības attiecībā uz dokumentu vai informācijas autentiskumu, precizitāti, uzticamību, ticamību un atbilstīgu juridisko formu, izņemot ar šo regulu ieviestos nosacījumus attiecībā uz saziņu, ko veic, izmantojot digitālos līdzekļus.

([24]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

(50) Lai atvieglotu nodevu samaksas veikšanu lietās ar pārrobežu elementiem, uz ko attiecas I pielikumā uzskaitītie Savienības tiesību akti civillietu un komerclietu jomā, tehniskajiem līdzekļiem nodevu elektroniskās samaksas veikšanai būtu jāatbilst piemērojamiem noteikumiem par piekļūstamību. Visā Savienībā plaši pieejamas maksāšanas metodes, piemēram, kredītkartes, debetkartes, e-maku un bankas pārskaitījumus, būtu jāspēj izmantot tiešsaistes vidē, un tām būtu jāspēj piekļūt, izmantojot Eiropas elektroniskās piekļuves punktu.

(51) Lai nodrošinātu šīs regulas mērķu pilnīgu sasniegšanu un lai spēkā esošos Savienības tiesību aktus civillietu, komerclietu un krimināllietu jomā saskaņotu ar šo regulu, ar to ir jāievieš grozījumi šādos tiesību aktos: Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 805/2004 ([25]), (EK) Nr. 1896/2006 ([26]), (EK) Nr. 861/2007 ([27]), (ES) Nr. 606/2013 ([28]), (ES) Nr. 655/2014 ([29]), (ES) 2015/848 un (ES) 2018/1805. Minēto grozījumu mērķis ir nodrošināt, ka saziņa notiek saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem un principiem. Grozījumi direktīvās un pamatlēmumos civillietu, komerclietu un krimināllietu jomā ir ieviesti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2023/2843 ([30]).

(52) Lai novērtētu šīs regulas faktisko ietekmi uz vietas, jo īpaši, lai pārbaudītu, kā tā ietekmē tiesu iestāžu pārrobežu sadarbības digitalizācijas efektivitāti un lietderību, un nepieciešamību veikt turpmākus pasākumus, Komisijai saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu ([31]) 22. un 23. punktu būtu jāizvērtē šī regula, pamatojoties uz informāciju, kas apkopota, izmantojot konkrētus uzraudzības pasākumus, tostarp kvantitatīvus un kvalitatīvus novērtējumus attiecībā uz katru no šīs regulas I un II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem.

(53) References īstenošanas programmatūra, ko Komisija izstrādājusi kā aizmugursistēmu, būtu jāprogrammē tā, lai vāktu uzraudzības nolūkos nepieciešamos datus, un šādi dati būtu jāpārsūta Komisijai. Ja dalībvalstis izvēlas Komisijas izstrādātās references īstenošanas programmatūras vietā izmantot valsts IT sistēmu, šādu sistēmu varētu programmēt tā, lai vāktu minētos datus, un šādā gadījumā minētie dati būtu jāpārsūta Komisijai. *e-CODEX* savienotāju varētu aprīkot arī ar funkciju, kas ļauj izgūt attiecīgos statistikas datus.

(54) Gadījumos, kad datus par tādu uzklausīšanu skaitu, kurās izmantotas videokonferences, nav iespējams vākt automātiski, un lai mazinātu datu vākšanas papildu administratīvo slogu, katrai dalībvalstij būtu jānorīko vismaz viena tiesa vai kompetentā iestāde uzraudzības izlases parauga izveidošanai. Izraudzītajai tiesai vai kompetentajai iestādei būtu jāuztic uzdevums vākt un sniegt Komisijai šādus datus par pašas rīkotajām uzklausīšanām, un šie dati būtu jāizmanto, lai aplēstu šīs regulas izvērtēšanai nepieciešamo datu apjomu attiecībā uz konkrētu dalībvalsti. Izraudzītajai tiesai vai kompetentajai iestādei saskaņā ar šo regulu vajadzētu būt kompetentai rīkot uzklausīšanu, izmantojot videokonferenci. Jomās, kurās par kompetentajām iestādēm šīs regulas nozīmē uzskata citas iestādes, kas nav tiesas vai prokuratūras, piemēram, notariātus, izraudzītajam uzraudzības izlases paraugam būtu arī jāatspoguļo, kā tās īsteno šo regulu.

([25]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 805/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem (OV L 143, 30.4.2004., 15. lpp.),

([26]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru (OV L 399, 30.12.2006., 1. lpp.).

([27]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām (OV L 199, 31.7.2007., 1. lpp.).

([28]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 606/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās (OV L 181, 29.6.2013., 4. lpp.).

([29]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 655/2014 (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojuma procedūru, lai atvieglotu pārrobežu parādu piedziņu civillietās un komerclietās (OV L 189, 27.6.2014., 59. lpp.).

([30]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2023/2843 (2023. gada 13. decembris), ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/99/ES un 2014/41/ES, Padomes Direktīvu 2003/8/EK un Padomes Pamatlēmumus 2002/584/TI, 2003/577/TI, 2005/214/TI, 2006/783/TI, 2008/909/TI, 2008/947/TI, 2009/829/TI un 2009/948/TI attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbības digitalizāciju (OV L, 2023/2843, 27.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2843/oj).

([31]) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

(55) Šīs regulas piemērošana neskar varas dalīšanu un tiesu iestāžu neatkarību dalībvalstīs, kā arī procesuālās tiesības, kas nostiprinātas Hartā un Savienības tiesību aktos, piemēram, procesuālo tiesību direktīvās, proti, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2010/64/ES ([32]), 2012/13/ES ([33]), 2013/48/ES ([34]), (ES) 2016/343 ([35]), (ES) 2016/800 ([36]) un (ES) 2016/1919 ([37]), un jo īpaši tiesības uz mutisko tulkojumu, tiesības uz advokāta palīdzību, tiesības piekļūt lietas materiāliem, tiesības uz juridisko palīdzību un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā.

(56) Uz personas datu apstrādi, ko veic decentralizētajā IT sistēmā, attiecas Regulas (ES) 2016/679 un (ES) 2018/1725 un Direktīva (ES) 2016/680. Lai precizētu atbildību par tādu personas datu apstrādi, kas nosūtīti vai saņemti, izmantojot decentralizēto IT sistēmu, šajā regulā būtu jānorāda, kurš ir uzskatāms par personas datu pārzini. Minētajā nolūkā būtu jāuzskata, ka katra sūtītāja vai saņēmēja vienība atsevišķi ir noteikusi personas datu apstrādes nolūku un līdzekļus.

(57) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai attiecībā uz decentralizētās IT sistēmas izveidi, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([38]). Īstenošanas aktiem būtu jādod iespēja dalībvalstīm pielāgot savas attiecīgās valsts IT sistēmas savienošanai ar decentralizēto IT sistēmu.

(58) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, jo īpaši tiesu iestāžu pārrobežu sadarbības saskaņotu digitalizāciju, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, cita starpā tāpēc, ka nav iespējams garantēt, ka dalībvalstu un Savienības aģentūru un struktūru IT sistēmas ir sadarbspējīgas, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī ar saskaņotu Savienības rīcību, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(59) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD), Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

(60) Saskaņā ar 1. un 2. pantu un 4.a panta 1. punktu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro.

(61) Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kurš 2022. gada 25. janvārī sniedza oficiālus komentārus,

---

([32]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā (OV L 280, 26.10.2010., 1. lpp.).

([33]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp.).

([34]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm (OV L 294, 6.11.2013., 1. lpp.).

([35]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV L 65, 11.3.2016., 1. lpp.).

([36]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā (OV L 132, 21.5.2016., 1. lpp.).

([37]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1919 (2016. gada 26. oktobris) par juridisko palīdzību aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem kriminālprocesā un pieprasītajām personām Eiropas apcietināšanas ordera procesā (OV L 297, 4.11.2016., 1. lpp.).

([38]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šī regula izveido vienotu tiesisko regulējumu elektroniskās saziņas izmantošanai starp kompetentajām iestādēm tiesu iestāžu sadarbības procedūrās civillietās, komerclietās un krimināllietās un elektroniskās saziņas izmantošanai starp fiziskām vai juridiskām personām un kompetentajām iestādēm tiesas procedūrās civillietās un komerclietās.

Turklāt tā paredz noteikumus par:

a) videokonferences vai citas distances saziņas tehnoloģijas izmantošanu nolūkos, kas nav pierādījumu iegūšana atbilstīgi Regulai (ES) 2020/1783;

b) elektronisko parakstu un elektronisko zīmogu izmantošanu;

c) elektronisko dokumentu juridisko spēku;

d) nodevu elektronisko samaksu.

2. Šo regulu piemēro elektroniskajai saziņai tiesu iestāžu sadarbības procedūrās civillietās, komerclietās un krimināllietās, kā paredzēts 3. un 4. pantā, un uzklausīšanai civillietās, komerclietās un krimināllietās, izmantojot videokonferenci vai citus distances saziņas tehnoloģijas līdzekļus, kā paredzēts 5. un 6. pantā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "kompetentās iestādes" ir tiesa, prokuratūra, centrālā iestāde un citas kompetentās iestādes, kuras definētas, izraudzītas vai par kurām paziņots saskaņā ar I un II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem, kā arī Savienības struktūras un aģentūras, kas piedalās tiesu iestāžu sadarbības procedūrās saskaņā ar II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem; šīs regulas 5. panta nolūkos "kompetentā iestāde" ir arī jebkura tiesa vai cita iestāde, kas saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem ir kompetenta rīkot uzklausīšanu civillietās un komerclietās, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju; šīs regulas 6. panta nolūkos "kompetentā iestāde" ir arī jebkura tiesa vai cita iestāde, kas piedalās procedūrās, kuras noteiktas II pielikumā uzskaitītajos tiesību aktos;

2) "elektroniskā saziņa" ir digitāla informācijas apmaiņa internetā vai citā elektronisko sakaru tīklā;

3) "decentralizēta IT sistēma" ir IT sistēmu un sadarbspējīgu piekļuves punktu tīkls, kas darbojas katras dalībvalsts, Savienības struktūras vai aģentūras individuālā atbildībā un pārvaldībā un kas ļauj veikt drošu un uzticamu informācijas pārrobežu apmaiņu;

4) "Eiropas elektroniskās piekļuves punkts" ir portāls, kam var piekļūt fiziskas un juridiskas personas vai to pārstāvji visā Savienībā un kas ir savienots ar sadarbspējīgu piekļuves punktu decentralizētās IT sistēmas kontekstā;

5) "nodevas" ir maksājumi, ko kompetentās iestādes iekasē saistībā ar procedūrām atbilstīgi I pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem;

6) "videokonference" ir audiovizuālās pārraides tehnoloģija, kas nodrošina abpusēju un vienlaicīgu attēla un skaņas pārraidīšanu, tādējādi nodrošinot vizuālu, audio un mutisku mijiedarbību.

II NODAĻA

SAZIŅA STARP KOMPETENTAJĀM IESTĀDĒM

3. pants

Saziņas līdzekļi starp kompetentajām iestādēm

1. Saziņu, ievērojot I pielikumā uzskaitītos tiesību aktus, starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un, ievērojot II pielikumā uzskatītos tiesību aktus, starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un starp valsts kompetento iestādi un Savienības struktūru vai aģentūru, tostarp minētajos aktos noteikto veidlapu apmaiņu, veic, izmantojot drošu, efektīvu un uzticamu decentralizētu IT sistēmu.

2. Tomēr kompetentās iestādes saziņu var veikt, izmantojot citus līdzekļus, ja elektroniskā saziņa saskaņā ar 1. punktu nav iespējama šādu iemeslu dēļ:

a) decentralizētās IT sistēmas darbības traucējumi;

b) pārsūtāmā materiāla fiziskās vai tehniskās īpašības; vai

c) *force majeure*.

Pirmās daļas nolūkos kompetentās iestādes nodrošina, ka izmantotie citi saziņas līdzekļi ir visātrākie un vispiemērotākie un ka tie nodrošina drošu un uzticamu informācijas apmaiņu.

3. Papildus 2. punktā minētajiem izņēmumiem, ja decentralizētās IT sistēmas izmantošana konkrētā situācijā nav piemērota, var izmantot jebkādus citus saziņas līdzekļus. Kompetentās iestādes nodrošina, ka informācijas apmaiņa atbilstīgi šim punktam notiek drošā un uzticamā veidā.

4. Šā panta 3. punkts neattiecas uz I un II pielikumā uzskaitītajos tiesību aktos paredzēto veidlapu apmaiņu.

Gadījumos, kad dažādu dalībvalstu kompetentās iestādes atrodas vienā un tajā pašā kādas dalībvalsts vietā, lai palīdzētu izpildīt tiesu iestāžu sadarbības procedūras atbilstīgi II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem, tās var apmainīties ar veidlapām, izmantojot citus piemērotus līdzekļus, ja tas ir nepieciešams lietas steidzamības dēļ. Kompetentās iestādes nodrošina, ka šajā daļā minētā veidlapu apmaiņa notiek drošā un uzticamā veidā.

5. Šis pants neskar piemērojamos procesuālos noteikumus Savienības un valsts tiesību aktos par dokumentu pieņemamību, izņemot prasības, kas attiecas uz saziņas līdzekļiem.

6. Katra dalībvalsts var nolemt gadījumos, kas ietilpst I vai II pielikumā uzskaitīto tiesību aktu darbības jomā, saziņā starp savām valsts iestādēm izmantot decentralizēto IT sistēmu.

7. Gadījumos, kas ietilpst II pielikumā uzskaitīto tiesību aktu darbības jomā, Savienības struktūras vai aģentūras var nolemt struktūras vai aģentūras iekšējā saziņā izmantot decentralizēto IT sistēmu.

III NODAĻA

SAZIŅA STARP FIZISKĀM VAI JURIDISKĀM PERSONĀM UN KOMPETENTAJĀM IESTĀDĒM CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS

4. pants

Eiropas elektroniskās piekļuves punkts

1. Eiropas e-tiesiskuma portālā izveido Eiropas elektroniskās piekļuves punktu.

2. Eiropas elektroniskās piekļuves punktu var izmantot elektroniskajai saziņai starp fiziskām vai juridiskām personām vai to pārstāvjiem un kompetentajām iestādēm šādos gadījumos:

a) procedūras, kas paredzētas Regulās (EK) Nr. 1896/2006, (EK) Nr. 861/2007 un (ES) Nr. 655/2014;

b) procedūras, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 805/2004;

c) atzīšanas, izpildāmības pasludināšanas vai atzīšanas atteikuma procedūras, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (ES) Nr. 650/2012, (ES) Nr. 1215/2012 ([39]) un (ES) Nr. 606/2013 un Padomes Regulās (EK) Nr. 4/2009, (ES) 2016/1103 ([40]), (ES) 2016/1104 ([41]) un (ES) 2019/1111;

d) procedūras, kas saistītas ar šādu dokumentu izdošanu, labošanu un atsaukšanu:

   i) izraksti, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 4/2009,

   ii) Eiropas mantošanas apliecība un apliecinājumi, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 650/2012,

   iii) Regulā (ES) Nr. 1215/2012 paredzētās apliecības,

   iv) Regulā (ES) Nr. 606/2013 paredzētās apliecības,

   v) Regulā (ES) 2016/1103 paredzētie apliecinājumi,

   vi) Regulā (ES) 2016/1104 paredzētie apliecinājumi,

   vii) Regulā (ES) 2019/1111 paredzētās apliecības;

e) ārvalstu kreditora prasījuma iesniegšana maksātnespējas procedūrā atbilstīgi Regulas (ES) 2015/848 53. pantam;

f) saziņa starp fiziskām vai juridiskām personām vai to pārstāvjiem ar centrālajām iestādēm atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 4/2009 un Regulai (ES) 2019/1111 vai ar kompetentajām iestādēm atbilstīgi Direktīvas 2003/8/EK IV nodaļai.

3. Komisija ir atbildīga par Eiropas elektroniskās piekļuves punkta tehnisko pārvaldību, izstrādi, piekļūstamību, uzturēšanu, drošību un tehnisko atbalstu lietotājiem. Komisija tehnisko atbalstu lietotājiem nodrošina bez maksas.

4. Eiropas elektroniskās piekļuves punkts ietver fiziskām un juridiskām personām paredzētu informāciju par to tiesībām uz juridisko palīdzību, tostarp pārrobežu tiesvedībā. Tas arī dara iespējamu to pārstāvjiem rīkoties to vārdā. Eiropas elektroniskās piekļuves punkts ļauj fiziskām un juridiskām personām vai to pārstāvjiem 2. punktā minētajos gadījumos iesniegt prasības, iesniegt pieprasījumus, nosūtīt un saņemt procesuāli svarīgu informāciju un sazināties ar kompetentajām iestādēm, vai saņemt tiesas vai ārpustiesas dokumentus.

([39]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

([40]) Padomes Regula (ES) 2016/1103 (2016. gada 24. jūnijs), ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem un nolēmumu atzīšanu un izpildi laulāto mantisko attiecību jomā (OV L 183, 8.7.2016., 1. lpp.).

([41]) Padomes Regula (ES) 2016/1104 (2016. gada 24. jūnijs), ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem un nolēmumu atzīšanu un izpildi reģistrētu partnerattiecību mantisko seku jomā (OV L 183, 8.7.2016., 30. lpp.).

Saziņa, ko veic, izmantojot Eiropas elektroniskās piekļuves punktu, atbilst Savienības tiesību aktu un attiecīgās dalībvalsts tiesību aktu prasībām, jo īpaši attiecībā uz formu, valodu un pārstāvību.

5. Kompetentās iestādes pieņem saziņu, kas 2. punktā minētajos gadījumos pārsūtīta, izmantojot Eiropas elektroniskās piekļuves punktu.

6. Ar noteikumu, ka fiziska vai juridiska persona vai to pārstāvis ir iepriekš devis nepārprotamu piekrišanu izmantot Eiropas elektroniskās piekļuves punktu kā saziņas līdzekli vai dokumentu izsniegšanas metodi, kompetentās iestādes 2. punktā minētajos gadījumos ar minēto fizisko vai juridisko personu vai to pārstāvi sazinās un var izsniegt tiem dokumentus, izmantojot minēto piekļuves punktu. Katrs piekrišanas gadījums attiecas uz konkrēto procedūru, kurā tā tiek dota, un to atsevišķi dod saziņas un dokumentu izsniegšanas nolūkos. Ja fiziska vai juridiska persona ir iecerējusi pēc savas iniciatīvas saziņai tiesvedībā izmantot Eiropas elektroniskās piekļuves punktu, tai ir iespēja minētajā sākotnējā saziņā norādīt, ka tam piekrīt.

7. Eiropas elektroniskās piekļuves punkts ir tāds, kas nodrošina lietotāju identificēšanu.

IV NODAĻA

UZKLAUSĪŠANA, IZMANTOJOT VIDEOKONFERENCI VAI CITU DISTANCES SAZIŅAS TEHNOLOĢIJU

5. pants

Dalība uzklausīšanā, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, civillietās un komerclietās

1. Neskarot konkrētus noteikumus, kas reglamentē videokonferences vai citas distances saziņas tehnoloģijas izmantošanu tiesvedībā atbilstīgi Regulām (EK) Nr. 861/2007, (ES) Nr. 655/2014 un (ES) 2020/1783, un pēc puses vai tās pārstāvja lūguma vai, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, pēc savas iniciatīvas tiesvedībā civillietās un komerclietās, ja viena no pusēm vai to pārstāvis atrodas citā dalībvalstī, kompetentā iestāde par pušu un to pārstāvju dalību uzklausīšanā, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, lemj, pamatojoties uz:

a) šādas tehnoloģijas pieejamību;

b) tiesvedības pušu viedokli par šādas tehnoloģijas izmantošanu; un

c) šādas tehnoloģijas izmantošanas piemērotību konkrētajos lietas apstākļos.

2. Kompetentā iestāde, kas rīko uzklausīšanu, nodrošina, ka pusēm un to pārstāvjiem, tostarp personām ar invaliditāti, ir piekļuve uzklausīšanai paredzētajai videokonferencei.

3. Ja atbilstīgi tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā notiek attiecīgā tiesvedība, ir paredzēts, ka uzklausīšanu ieraksta, tādi paši noteikumi attiecas uz uzklausīšanu, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju. Dalībvalstis, kurās notiek attiecīgā tiesvedība, veic attiecīgus pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka šādi ieraksti tiek veikti un uzglabāti drošā veidā un netiek publiski izplatīti.

4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, procedūru uzklausīšanai, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kurā attiecīgo uzklausīšanu rīko.

6. pants

Uzklausīšana, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, krimināllietās

1. Šo pantu piemēro tiesvedībā atbilstīgi šādiem tiesību aktiem:

a) Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI ([42]), jo īpaši tā 18. panta 1. punkta a) apakšpunkts;

b) Pamatlēmums 2008/909/TI, jo īpaši tā 6. panta 3. punkts;

c) Pamatlēmums 2008/947/TI, jo īpaši tā 17. panta 4. punkts;

d) Pamatlēmums 2009/829/TI, jo īpaši tā 19. panta 4. punkts;

e) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/99/ES ([43]), jo īpaši tās 6. panta 4. punkts;

f) Regula (ES) 2018/1805, jo īpaši tās 33. panta 1. punkts.

2. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde ("pieprasījuma iesniedzēja kompetentā iestāde") pieprasa tiesvedībā atbilstīgi šā panta 1. punktā uzskaitītajiem tiesību aktiem uzklausīt citā dalībvalstī esošu aizdomās turēto, apsūdzēto vai notiesāto personu, vai skarto personu, kā definēts Regulas (ES) 2018/1805 2. panta 10) punktā, kura nav aizdomās turētā, apsūdzētā vai notiesātā persona, minētās citas dalībvalsts kompetentā iestāde ("pieprasījuma saņēmēja kompetentā iestāde") atļauj šādām personām piedalīties uzklausīšanā, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, ar noteikumu, ka:

a) lietas konkrētie apstākļi attaisno šādas tehnoloģijas izmantošanu; un

b) aizdomās turētā, apsūdzētā vai notiesātā persona vai skartā persona ir devusi piekrišanu izmantot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju minētajai uzklausīšanai saskaņā ar šā punkta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minētajām prasībām.

Pirms dot piekrišanu videokonferences vai citas distances saziņas tehnoloģijas izmantošanai, aizdomās turētajai vai apsūdzētajai personai ir iespējams konsultēties ar advokātu saskaņā ar Direktīvu 2013/48/ES. Kompetentās iestādes personai, kuru paredzēts uzklausīt, sniedz informāciju par procedūru, saskaņā ar kuru tiek rīkota uzklausīšana, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, kā arī par tās procesuālajām tiesībām, tostarp tiesībām uz mutisko tulkojumu un tiesībām uz advokāta palīdzību, pirms tiek dota piekrišana.

Piekrišanu dod brīvprātīgi un nepārprotami, un pieprasījuma iesniedzēja kompetentā iestāde minēto piekrišanu pārbauda, pirms šāda uzklausīšana tiek sākta. Piekrišanas pārbaudi reģistrē uzklausīšanas protokolā saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts tiesību aktiem.

Neskarot taisnīgas tiesas principu un tiesības uz tiesiskās aizsardzības līdzekļiem atbilstīgi valsts procesuālajiem tiesību aktiem, kompetentā iestāde var nolemt neprasīt šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minēto personu piekrišanu, ja dalība uzklausīšanā klātienē rada nopietnus draudus sabiedrības drošībai vai sabiedrības veselībai, par kuriem ir pierādīts, ka tie ir patiesi un pastāvoši vai tos var paredzēt.

3. Pieprasījuma saņēmēja kompetentā iestāde nodrošina, ka 2. punktā minētajām personām, tostarp personām ar invaliditāti, ir piekļuve videokonferences vai citas distances saziņas tehnoloģijas izmantošanai nepieciešamajai infrastruktūrai.

4. Šis pants neskar citus Savienības tiesību aktus, kas paredz videokonferences vai citas distances saziņas tehnoloģijas izmantošanu krimināllietās.

5. Pirms uzklausīšanas, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, un tās laikā nodrošina aizdomās turēto, apsūdzēto vai notiesāto personu vai skarto personu un to advokāta saziņas konfidencialitāti saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

([42]) Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.).

([43]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/99/ES (2011. gada 13. decembris) par Eiropas aizsardzības rīkojumu (OV L 338, 21.12.2011., 2. lpp.).

6. Pirms bērna uzklausīšanas, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, nekavējoties informē personas, kam ir vecāku atbildība, kā definēts Direktīvas (ES) 2016/800 3. panta 2) punktā, vai citu attiecīgo pieaugušo, kā norādīts minētās direktīvas 5. panta 2. punktā. Pieņemot lēmumu par to, vai bērnu uzklausīt, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, kompetentā iestāde ņem vērā bērna intereses.

7. Ja atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem valsts mēroga lietās ir paredzēts, ka uzklausīšanu ieraksta, tādi paši noteikumi attiecas arī uz uzklausīšanu, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, pārrobežu lietās. Pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts veic attiecīgus pasākumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka šādi ieraksti tiek veikti un uzglabāti drošā veidā un netiek publiski izplatīti.

8. Aizdomās turētajai, apsūdzētajai vai notiesātajai personai vai skartajai personai šajā pantā paredzēto prasību vai garantiju pārkāpuma gadījumā ir iespējams lūgt efektīvu tiesisko aizsardzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem un pilnībā ievērojot Hartu.

9. Neskarot 1. līdz 8. punktu, procedūru, saskaņā ar kuru tiek rīkota uzklausīšana, izmantojot videokonferenci vai citu distances saziņas tehnoloģiju, reglamentē pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts tiesību akti. Pieprasījuma iesniedzējas un pieprasījuma saņēmējas kompetentās iestādes vienojas par uzklausīšanas praktisko kārtību.

V NODAĻA

UZTICAMĪBAS PAKALPOJUMI, ELEKTRONISKO DOKUMENTU JURIDISKAIS SPĒKS UN NODEVU ELEKTRONISKĀ SAMAKSA

7. pants

Elektroniskie paraksti un elektroniskie zīmogi

1. Uz elektronisko saziņu atbilstīgi šai regulai attiecas Regulā (ES) Nr. 910/2014 noteiktais vispārējais tiesiskais regulējums uzticamības pakalpojumu izmantošanai.

2. Ja dokumentam, ko pārsūta kā daļu no šīs regulas 3. pantā minētās elektroniskās saziņas, ir nepieciešams zīmogs vai paraksts saskaņā ar šīs regulas I un II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem, dokumentam ir kvalificēts elektroniskais zīmogs vai kvalificēts elektroniskais paraksts, kā definēts Regulā (ES) Nr. 910/2014.

3. Ja dokumentam, ko pārsūta kā daļu no elektroniskās saziņas šīs regulas 4. panta 2. punktā minētajos gadījumos, ir vajadzīgs tās personas paraksts, kura dokumentu pārsūta, minētā persona izpilda minēto prasību ar:

a) elektronisko identifikāciju, kurai ir augsts uzticamības līmenis, kā norādīts Regulas (ES) Nr. 910/2014 8. panta 2. punkta c) apakšpunktā; vai

b) kvalificētu elektronisko parakstu, kā definēts Regulas (ES) Nr. 910/2014 3. panta 12) punktā.

8. pants

Elektronisko dokumentu juridiskais spēks

Tādu dokumentu juridisko spēku, kas pārsūtīti kā daļa no elektroniskās saziņas, nenoliedz, un tos neuzskata par nepieņemamiem pārrobežu tiesas procedūrās atbilstīgi I un II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem tikai tāpēc, ka tie ir elektroniskā formātā.

9. pants

Nodevu elektroniskā samaksa

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir iespējams nodevas samaksāt elektroniski, tostarp no dalībvalstīm, kas nav valsts, kurā atrodas kompetentā iestāde.

2. Nodevu elektroniskās samaksas tehniskie līdzekļi atbilst piemērojamiem noteikumiem par piekļūstamību. Ja pieejamie nodevu elektroniskās samaksas līdzekļi to ļauj, tiem var piekļūt, izmantojot Eiropas elektroniskās piekļuves punktu.

VI NODAĻA

PROCESUĀLIE NOTEIKUMI UN IZVĒRTĒŠANA

10. pants

Īstenošanas akti, ko pieņem Komisija

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus par šīs regulas 3. panta 1. punktā minēto decentralizēto IT sistēmu un šīs regulas 4. panta 1. punktā minēto Eiropas elektroniskās piekļuves punktu, kuros nosaka:

a) tehniskās specifikācijas attiecībā uz metodēm saziņai, ko veic, izmantojot elektroniskos līdzekļus, decentralizētās IT sistēmas vajadzībām;

b) saziņas protokolu tehniskās specifikācijas;

c) informācijas drošības mērķus un attiecīgus tehniskos pasākumus, kas nodrošina minimālos informācijas drošības standartus un augstu kiberdrošības līmeni informācijas apstrādei un paziņošanai decentralizētajā IT sistēmā;

d) minimālos pieejamības mērķus un iespējamas ar to saistītas tehniskās prasības pakalpojumiem, ko sniedz decentralizētā IT sistēma;

e) digitālos procesuālos standartus, kā definēts Regulas (ES) 2022/850 3. panta 9) punktā;

f) īstenošanas grafiku, kurā cita starpā nosaka šīs regulas 12. pantā minētās references īstenošanas programmatūras pieejamības datumu, datumu, kad kompetentās iestādes to uzstāda, un attiecīgā gadījumā datumu, kad tiek pabeigti valsts IT sistēmu pielāgojumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību šā punkta a)–e) apakšpunktā minētajām prasībām; un

g) Eiropas elektroniskās piekļuves punkta tehniskās specifikācijas, tostarp līdzekļus, ko izmanto lietotāja elektroniskajai identifikācijai, kurai ir augsts uzticamības līmenis, kā norādīts Regulas (ES) Nr. 910/2014 8. panta 2. punkta c) apakšpunktā, un informācijas un dokumentu uzglabāšanas periodu.

2. Šā panta 1. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Šā panta 1. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem līdz:

a) 2026. gada 17. janvārim attiecībā uz I pielikuma 3. un 4. punktā uzskaitītajiem tiesību aktiem un II pielikuma 1., 10. un 11. punktā uzskaitītajiem tiesību aktiem;

b) 2027. gada 17. janvārim attiecībā uz I pielikuma 1., 8., 9. un 10. punktā uzskaitītajiem tiesību aktiem un II pielikuma 5. un 9. punktā uzskaitītajiem tiesību aktiem;

c) 2028. gada 17. janvārim attiecībā uz I pielikuma 6., 11. un 12. punktā uzskaitītajiem tiesību aktiem un II pielikuma 2., 3., 4. un 8. punktā uzskaitītajiem tiesību aktiem; un

d) 2029. gada 17. janvārim attiecībā uz I pielikuma 2., 5., 7. un 13. punktā uzskaitītajiem tiesību aktiem un II pielikuma 6. un 7. punktā uzskaitītajiem tiesību aktiem.

11. pants

Apmācība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajiem tieslietu profesiju pārstāvjiem un kompetentajām iestādēm tiek piedāvāta nepieciešamā apmācība par efektīvu decentralizētās IT sistēmas izmantošanu un videokonferences vai citas distances saziņas tehnoloģijas atbilstīgu izmantošanu. Neskarot tiesu iestāžu neatkarību un atšķirības tiesu iestāžu organizācijā visā Savienībā un pienācīgi ievērojot juridiskās profesijas neatkarību, dalībvalstis veicina šādu tiesnešiem, prokuroriem un citiem tieslietu profesiju pārstāvjiem paredzētu apmācību.

2. Komisija nodrošina, ka tieslietu profesiju pārstāvju apmācība par efektīvu decentralizētās IT sistēmas izmantošanu ir viena no apmācības prioritātēm, ko atbalsta ar attiecīgajām Savienības finanšu programmām.

3. Dalībvalstis mudina iestādes apmainīties ar paraugpraksi videokonferenču jomā, lai mazinātu izmaksas un palielinātu efektivitāti.

4. Komisija informē dalībvalstis par to, ka ir iespējams pieteikties attiecīgajās Savienības finanšu programmās paredzētajām dotācijām, ar ko atbalsta 1. un 3. punktā minētās darbības.

12. pants

References īstenošanas programmatūra

1. Komisija ir atbildīga par tādas references īstenošanas programmatūras izveidi, piekļūstamību, attīstīšanu un uzturēšanu, ko dalībvalstis var izvēlēties piemērot kā savu aizmugursistēmu valsts IT sistēmas vietā. References īstenošanas programmatūras izveidi, attīstīšanu un uzturēšanu finansē no Savienības vispārējā budžeta.

2. Komisija references īstenošanas programmatūru nodrošina, uztur un atbalsta bez maksas.

3. References īstenošanas programmatūra piedāvā kopēju saskarni saziņai ar citām valsts IT sistēmām.

13. pants

Decentralizētās IT sistēmas, Eiropas elektroniskās piekļuves punkta un valsts IT sistēmu izmaksas

1. Katra dalībvalsts vai vienība, kas darbina autorizētu *e-CODEX* piekļuves punktu, kā definēts Regulas (ES) 2022/850 3. panta 4) punktā, sedz decentralizētās IT sistēmas piekļuves punktu, par kuriem tā ir atbildīga, uzstādīšanas, darbības un uzturēšanas izmaksas.

2. Katra dalībvalsts vai vienība, kas darbina autorizētu *e-CODEX* piekļuves punktu, kā definēts Regulas (ES) 2022/850 3. panta 4) punktā, sedz izmaksas par savu attiecīgo valsts vai attiecīgā gadījumā citu IT sistēmu izveidi un pielāgošanu, lai tās būtu sadarbspējīgas ar piekļuves punktiem, un sedz minēto sistēmu administrēšanas, darbības un uzturēšanas izmaksas.

3. Komisija informē dalībvalstis par to, ka ir iespējams pieteikties attiecīgajās Savienības finanšu programmās paredzētajām dotācijām, ar ko atbalsta 1. un 2. punktā minētās darbības.

4. Savienības struktūras un aģentūras sedz izmaksas, kas saistītas ar to atbildībā esošo decentralizēto IT sistēmu komponentu uzstādīšanu, darbību un uzturēšanu.

5. Savienības struktūras un aģentūras sedz izmaksas, kas saistītas ar to lietu pārvaldības sistēmu izveidi un pielāgošanu, lai tās padarītu sadarbspējīgas ar piekļuves punktiem, kā arī sedz minēto sistēmu administrēšanas, darbības un uzturēšanas izmaksas.

6. Komisija sedz visas izmaksas, kas saistītas ar Eiropas elektronisko piekļuves punktu.

14. pants

Pārsūtītās informācijas aizsardzība

1. Kompetentā iestāde ir pārzinis Regulu (ES) 2016/679 un (ES) 2018/1725 vai Direktīvas (ES) 2016/680 nozīmē attiecībā uz to personas datu apstrādi, kas nosūtīti vai saņemti, izmantojot decentralizēto IT sistēmu.

2. Komisija ir pārzinis Regulas (ES) 2018/1725 nozīmē attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic Eiropas elektroniskās piekļuves punkts.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka informācijai, ko pārrobežu tiesas procedūru kontekstā nosūta citai kompetentajai iestādei un ko uzskata par konfidenciālu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, no kuras informācija tiek nosūtīta, piemēro konfidencialitātes noteikumus, kas paredzēti Savienības un tās dalībvalsts tiesību aktos, uz kuru informācija tiek nosūtīta.

15. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

16. pants

Uzraudzība un izvērtēšana

1. Četrus gadus no 10. panta 3. punkta d) apakšpunktā minēto īstenošanas aktu spēkā stāšanās dienas un pēc tam reizi piecos gados Komisija veic šīs regulas izvērtēšanu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kuru papildina informācija, ko Komisijai sniegušas dalībvalstis, un informāciju, ko apkopojusi Komisija. Komisija tajā ietver arī novērtējumu par elektroniskās saziņas ietekmi uz pušu procesuālo tiesību vienlīdzību pārrobežu civilprocesa un krimināprocesa kontekstā. Komisija jo īpaši novērtē 5. panta piemērošanu. Pamatojoties uz minēto novērtējumu, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz tiesību akta priekšlikumu, ar ko dalībvalstīm uzliek pienākumu nodrošināt videokonferenču vai citu distances saziņas tehnoloģiju pieejamību, precizē attiecīgo tehnoloģiju un sadarbspējas standartus un izveido tiesu iestāžu sadarbību ar mērķi tiesvedības pusēm nodrošināt piekļuvi infrastruktūrai, kas vajadzīga videokonferenču vai citas distances saziņas tehnoloģijas izmantošanai tās dalībvalsts kompetento iestāžu telpās, kurā puse atrodas.

2. Ja vien saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem nav piemērojama līdzvērtīga paziņošanas procedūra, dalībvalstis katru gadu sniedz Komisijai šādu informāciju, kas ir būtiska šīs regulas darbības un piemērošanas izvērtēšanai:

a) trīs gadus no katra 10. panta 3. punktā minētā īstenošanas akta spēkā stāšanās dienas – izmaksas, kas radušās, izveidojot vai pielāgojot savas attiecīgās valsts IT sistēmas, lai padarītu tās sadarbspējīgas ar piekļuves punktiem;

b) trīs gadus no katra 10. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētā īstenošanas akta spēkā stāšanās dienas – pirmās instances tiesvedības ilgumu no dienas, kad kompetentā iestāde saņēmusi pieteikumu, līdz lēmuma pieņemšanas dienai saskaņā ar I pielikuma 3., 4. un 9. punktā uzskaitītajiem tiesību aktiem, ja šāda informācija ir pieejama;

c) trīs gadus no katra 10. panta 3. punktā minētā īstenošanas akta spēkā stāšanās dienas – laiku, kas vajadzīgs, lai pārsūtītu informāciju saistībā ar lēmumu par sprieduma vai tiesas nolēmuma atzīšanu un izpildi vai, ja tas nav piemērojams, lai pārsūtītu informāciju par šāda sprieduma vai tiesas nolēmuma izpildes rezultātiem, saskaņā ar II pielikuma 1. līdz 7. un 9. līdz 11. punktā uzskaitītajiem tiesību aktiem, sagrupējot pēc atbilstošā tiesību akta, ja šāda informācija ir pieejama;

d) trīs gadus no katra 10. panta 3. punktā minētā īstenošanas akta spēkā stāšanās dienas – to pieprasījumu skaitu, kas pārsūtīti, izmantojot decentralizēto IT sistēmu saskaņā ar 3. panta 1. un 2. punktu, ja šāda informācija ir pieejama.

3. Lai izveidotu izlases paraugu, katra dalībvalsts izraugās vienu vai vairākas kompetentās iestādes, kas vāc datus par minēto iestāžu rīkoto tādu uzklausīšanu skaitu, kurās tika izmantota videokonference vai cita distances saziņas tehnoloģija saskaņā ar 5. un 6. pantu. Šādus datus iesniedz Komisijai no 2026. gada 2. maija.

4. References īstenošanas programmatūra un, ja tā ir attiecīgi aprīkota, valsts aizmugursistēma programmatiski vāc 2. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētos datus un tos katru gadu pārsūta Komisijai.

5. Dalībvalstis dara visu iespējamo, lai vāktu 2. punkta b), c) un d) apakšpunktā minētos datus.

17. pants

Informācija, kas paziņojama Komisijai

1. Dalībvalstis līdz 2024. gada 17. jūlijam paziņo Komisijai šādu informāciju, lai to darītu pieejamu Eiropas e-tiesiskuma portālā:

a) attiecīgā gadījumā – informāciju par valstu IT portāliem;

b) aprakstu par valsts tiesību aktiem un procedūrām, kas piemērojamas videokonferencēm saskaņā ar 5. un 6. pantu;

c) informāciju par maksājamām nodevām;

d) sīkāku informāciju par pieejamām elektroniskām maksāšanas metodēm, kas pieejamas pārrobežu lietās maksājamām nodevām.

e) iestādes, kas ir kompetentas saskaņā ar I un II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem, ja par tām vēl nav paziņots Komisijai saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai par jebkādām izmaiņām attiecībā uz pirmajā daļā minēto informāciju.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai, ja tās spēj piemērot 5. vai 6. pantu vai darboties ar decentralizēto IT sistēmu agrāk, nekā to pieprasa šī regula. Komisija šādu informāciju dara pieejamu elektroniski, konkrēti, ar Eiropas e-tiesiskuma portāla starpniecību.

VII NODAĻA

GROZĪJUMI TIESĪBU AKTOS, KAS ATTIECAS UZ TIESU IESTĀŽU SADARBĪBU CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS

18. pants

Grozījums Regulā (EK) Nr. 805/2004

Regulas (EK) Nr. 805/2004 13. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"e) izsniedzot elektroniski ar tādiem līdzekļiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1784 19. un 19.a pantā (*).

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1784 (2020. gada 25. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana") (OV L 405, 2.12.2020., 40. lpp.).".

19. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1896/2006

Regulu (EK) Nr. 1896/2006 groza šādi:

1) regulas 7. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Pieteikumu iesniedz, izmantojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/2844 (*) 4. pantā paredzētos elektroniskos saziņas līdzekļus, papīra formātā vai izmantojot jebkādus citus saziņas veidus, tostarp elektroniskos, ko ir akceptējusi izcelsmes dalībvalsts un kas ir pieejami izcelsmes tiesai.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/2844 (2023. gada 13. decembris) par tiesu iestāžu sadarbības un tiesu iestāžu pieejamības digitalizāciju pārrobežu civillietās, komerclietās un krimināllietās un ar ko groza dažus tiesību aktus tiesu iestāžu sadarbības jomā (OV L, 2023/2844, 27.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).";

2) regulas 7. panta 6. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Pieteikumu paraksta prasītājs vai, vajadzības gadījumā, prasītāja pārstāvis. Ja pieteikums iesniegts elektroniskā formātā atbilstīgi šā panta 5. punktam, prasību parakstīt pieteikumu izpilda saskaņā ar Regulas (ES) 2023/2844 7. panta 3. punktu. Elektronisko parakstu atzīst izcelsmes dalībvalstī, un tam nevar piemērot papildu prasības.";

3) regulas 13. pantam pievieno šādu punktu:

"Eiropas maksājuma rīkojumu atbildētājam var izsniegt, izmantojot elektroniskas izsniegšanas līdzekļus, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1784 (*) 19. un 19.a pantā.

_____

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1784 (2020. gada 25. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana") (OV L 405, 2.12.2020., 40. lpp.).";

4) regulas 16. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Paziņojumu par iebildumu iesniedz, izmantojot Regulas (ES) 2023/2844 4. pantā paredzētos elektroniskos saziņas līdzekļus, papīra formātā vai izmantojot jebkādus citus saziņas veidus, tostarp elektroniskos, ko ir akceptējusi izcelsmes dalībvalsts un kas ir pieejami izcelsmes tiesai.";

b) panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Paziņojumu par iebildumu paraksta atbildētājs vai, vajadzības gadījumā, viņa pārstāvis. Ja paziņojums par iebildumu iesniegts elektroniskā formātā atbilstīgi šā panta 4. punktam, prasību parakstīt paziņojumu par iebildumu izpilda saskaņā ar Regulas (ES) 2023/2844 7. panta 3. punktu. Elektronisko parakstu atzīst izcelsmes dalībvalstī, un tam nevar piemērot papildu prasības."

20. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 861/2007

Regulu (EK) Nr. 861/2007 groza šādi:

1) regulas 4. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Prasītājs uzsāk Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, aizpildot prasības pieteikuma standarta A veidlapu, kas ietverta šīs regulas I pielikumā, un iesniedzot to tiesā, kurai ir jurisdikcija, tieši, nosūtot pa pastu, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/2844 (*) 4. pantā, vai izmantojot jebkādus citus saziņas līdzekļus – piemēram, faksu vai e-pastu –, kas ir pieņemami dalībvalstij, kurā uzsāk procedūru. Prasības pieteikuma veidlapā apraksta pierādījumus, uz kuriem ir pamatota prasība, un vajadzības gadījumā tai pievieno visus attiecīgos apliecinājuma dokumentus.

_____

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/2844 (2023. gada 13. decembris) par tiesu iestāžu sadarbības un tiesu iestāžu pieejamības digitalizāciju pārrobežu civillietās, komerclietās un krimināllietās un ar ko groza dažus tiesību aktus tiesu iestāžu sadarbības jomā (OV L, 2023/2844, 27.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).";

2) regulas 13. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) izmantojot pasta pakalpojumu;";

3) regulas 13. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) izmantojot elektroniskas izsniegšanas līdzekļus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1784 19. un 19.a pantā (*); vai

_____

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1784 (2020. gada 25. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana") (OV L 405, 2.12.2020., 40. lpp.).";

4) regulas 13. panta 1. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

"c) izmantojot Eiropas elektroniskās piekļuves punktu, kas izveidots saskaņā ar Regulas (ES) 2023/2844 4. panta 1. punktu, ar noteikumu, ka adresāts iepriekš ir devis nepārprotamu piekrišanu šo līdzekļu izmantošanai dokumentu izsniegšanai attiecīgās Eiropas procedūras maza apmēra prasībām gaitā.";

5) regulas 13. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Visu saziņu, kas nav minēta 1. punktā, starp tiesu un pusēm vai citām tiesvedībā iesaistītām personām veic, vai nu:

a) izmantojot elektroniskos līdzekļus, ko apliecina ar saņemšanas apstiprinājumu, ja šādi līdzekļi ir tehniski pieejami un pieņemami saskaņā ar tās dalībvalsts procesuālajiem noteikumiem, kurā norisinās attiecīgā Eiropas procedūra maza apmēra prasībām, ar noteikumu, ka attiecīgā puse vai persona iepriekš ir akceptējusi šādus saziņas līdzekļus vai tai ir juridisks pienākums akceptēt šādus saziņas līdzekļus saskaņā ar tās dalībvalsts procesuālajiem noteikumiem, kurā ir minētās puses vai personas domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta; vai

b) izmantojot Regulas (ES) 2023/2844 4. pantā paredzētos elektroniskos saziņas līdzekļus.";

6) regulas 15.a panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis nodrošina, ka puses var veikt elektroniskus tiesas nodevu maksājumus, izmantojot distances norēķinu metodes, kas pusēm ļauj veikt maksājumu arī no dalībvalsts, kas nav tā dalībvalsts, kurā atrodas tiesa, saskaņā ar Regulas (ES) 2023/2844 9. pantu."

21. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 606/2013

Regulu (ES) Nr. 606/2013 groza šādi:

1) regulas 8. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo izcelsmes dalībvalstī, informēšana notiek saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem. Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, informēšana notiek, nosūtot ierakstītu vēstuli ar apstiprinājumu par saņemšanu, vai līdzīgā veidā, vai izmantojot elektroniskas izsniegšanas līdzekļus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1784 (*) 19. un 19.a pantā. Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo trešā valstī, informēšana notiek, nosūtot ierakstītu vēstuli ar apstiprinājumu par saņemšanu, vai līdzīgā veidā.

_____

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1784 (2020. gada 25. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana") (OV L 405, 2.12.2020., 40. lpp.).";

2) regulas 11. panta 4. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo uzrunātajā dalībvalstī, informēšana notiek saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem. Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo dalībvalstī, kas nav uzrunātā dalībvalsts, informēšana notiek, nosūtot ierakstītu vēstuli ar apstiprinājumu par saņemšanu, vai līdzīgā veidā, vai izmantojot elektroniskas izsniegšanas līdzekļus, kas paredzēti Regulas (ES) 2020/1784 19. un 19.a pantā. Ja persona, kas rada apdraudējumu, dzīvo trešā valstī, informēšana notiek, nosūtot ierakstītu vēstuli ar apstiprinājumu par saņemšanu, vai līdzīgā veidā.".

22. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 655/2014

Regulu (ES) Nr. 655/2014 groza šādi:

1) regulas 8. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Pieteikumu un apliecinošos dokumentus var iesniegt, izmantojot jebkādus saziņas līdzekļus, tostarp elektroniskos, kas atļauti saskaņā ar tās dalībvalsts procesuālajiem noteikumiem, kurā pieteikums ir iesniegts, vai izmantojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/2844 (*) 4. pantā paredzētos elektroniskos saziņas līdzekļus.

_____

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/2844 (2023. gada 13. decembris) par tiesu iestāžu sadarbības un tiesu iestāžu pieejamības digitalizāciju pārrobežu civillietās, komerclietās un krimināllietās un ar ko groza dažus tiesību aktus tiesu iestāžu sadarbības jomā (OV L, 2023/2844, 27.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).";

2) regulas 17. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Par lēmumu attiecībā uz pieteikumu informē kreditoru saskaņā ar procedūru, kas paredzēta izcelsmes dalībvalsts tiesību aktos par līdzvērtīgu valsts rīkojumu izdošanu, vai izmantojot Regulas (ES) 2023/2844 4. pantā paredzētos elektroniskos saziņas līdzekļus.";

3) regulas 29. pantu aizstāj ar šādu:

"*29. pants*

Dokumentu pārsūtīšana

1. Ja šajā regulā saskaņā ar šo pantu ir paredzēta dokumentu pārsūtīšana, to veic saskaņā ar Regulu (ES) 2023/2844 attiecībā uz saziņu starp iestādēm vai izmantojot jebkurus piemērotus līdzekļus, ja saziņu veic kreditori, ar noteikumu, ka saņemtā dokumenta saturs ir patiess un atbilst nosūtītā dokumenta saturam un visa tajā esošā informācija ir viegli salasāma.

2. Tiesa vai iestāde, kas saskaņā ar šā panta 1. punktu saņēma dokumentus, līdz tās darbdienas beigām, kas seko pēc saņemšanas dienas, nosūta:

a) iestādei, kas pārsūtījusi dokumentus, saņemšanas apstiprinājumu saskaņā ar Regulas (ES) 2023/2844 3. pantu; vai

b) kreditoram vai bankai, kas pārsūtījusi dokumentus, saņemšanas apstiprinājumu, izmantojot iespējami ātrāko pārsūtīšanas veidu.

Tiesa vai iestāde, kas saskaņā ar šā panta 1. punktu saņēma dokumentus, izmanto saņemšanas apstiprinājuma standarta veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.";

4) regulas 36. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Pieteikumu par tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar 33. pantu, 34. pantu vai 35. pantu iesniedz, izmantojot tiesiskā aizsardzības līdzekļa veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Pieteikumu var iesniegt jebkurā laikā:

a) izmantojot jebkādus saziņas līdzekļus, tostarp elektroniskos, kas atļauti saskaņā ar tās dalībvalsts procesuālajiem noteikumiem, kurā pieteikums tiek iesniegts; vai

b) izmantojot Regulas (ES) 2023/2844 4. pantā paredzētos elektroniskos saziņas līdzekļus.";

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Izņemot gadījumus, kad pieteikumu ir iesniedzis parādnieks saskaņā ar 34. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai saskaņā ar 35. panta 3. punktu, lēmumu par pieteikumu izdod pēc tam, kad abām pusēm ir bijusi dota iespēja sniegt skaidrojumu par savu lietu, tostarp, izmantojot tādus piemērotus saziņas tehnoloģiju līdzekļus, kas ir pieejami un atļauti saskaņā ar katras iesaistītās dalībvalsts tiesību aktiem, vai izmantojot Regulā (ES) 2023/2844 paredzētos elektroniskos saziņas līdzekļus."

23. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2015/848

Regulu (ES) 2015/848 groza šādi:

1) regulas 42. panta 3. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Šā panta 1. punktā minēto sadarbību īsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/2844 (*) 3. pantu.

_____

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/2844 (2023. gada 13. decembris) par tiesu iestāžu sadarbības un tiesu iestāžu pieejamības digitalizāciju pārrobežu civillietās, komerclietās un krimināllietās un ar ko groza dažus tiesību aktus tiesu iestāžu sadarbības jomā (OV L, 2023/2844, 27.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).";

2) regulas 53. pantu aizstāj ar šādu:

"*53. pants*

Tiesības iesniegt prasījumus

Visi ārvalstu kreditori var iesniegt prasījumus maksātnespējas procedūrā jebkādā saziņas veidā, kas ir pieļaujams saskaņā ar procedūras sākšanas valsts tiesībām, vai izmantojot Regulas (ES) 2023/2844 4. pantā paredzētos elektroniskos saziņas līdzekļus.

Tam vien, lai iesniegtu prasījumus, advokāta vai cita juridisko profesiju pārstāvja pārstāvība nav obligāta.";

3) regulas 57. panta 3. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Šā panta 1. punktā minēto sadarbību īsteno saskaņā ar Regulas (ES) 2023/2844 3. pantu."

24. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2020/1784

Regulu (ES) 2020/1784 groza šādi:

1) regulas 12. panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

"7. Šā panta 1. un 2. punkta nolūkos diplomātiskie pārstāvji vai konsulārās amatpersonas gadījumos, kad izsniegšanu veic saskaņā ar 17. pantu, un iestāde vai persona gadījumos, kad izsniegšanu veic saskaņā ar 18., 19., 19.a vai 20. pantu, informē adresātu, ka adresāts var atteikties pieņemt dokumentu un ka adresātam ir jānosūta attiecīgi minētajiem pārstāvjiem vai amatpersonām vai minētajai iestādei, vai personai vai nu I pielikumā ietvertā L veidlapa, vai rakstisks atteikuma paziņojums.";

2) regulas 13. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Šo pantu piemēro arī citiem tiesas dokumentu pārsūtīšanas un izsniegšanas veidiem, kas paredzēti 2. iedaļā, izņemot 19.a pantu.";

3) regulā iekļauj šādu pantu:

"*19.a pants*

Elektroniska izsniegšana, izmantojot Eiropas elektroniskās piekļuves punktu

1. Tiesas dokumentus var izsniegt tieši personai, kuras izsniegšanas adrese citā dalībvalstī ir zināma, izmantojot Eiropas elektroniskās piekļuves punktu, kas izveidots saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/2844 (*) 4. panta 1. punktu, ar noteikumu, ka adresāts iepriekš ir devis nepārprotamu piekrišanu izmantot šos elektroniskos līdzekļus dokumentu izsniegšanai attiecīgās tiesvedības gaitā.

2. Adresāts apstiprina dokumentu saņemšanu ar saņemšanas apstiprinājumu, tostarp saņemšanas datumu. Dokumentu izsniegšanas datums ir datums, kas norādīts saņemšanas apstiprinājumā. Tas pats noteikums attiecas uz atteikumu pieņemt dokumentus, kas tiek labots saskaņā ar 12. panta 5. punktu.

_____

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/2844 (2023. gada 13. decembris) par tiesu iestāžu sadarbības un tiesu iestāžu pieejamības digitalizāciju pārrobežu civillietās, komerclietās un krimināllietās un ar ko groza dažus tiesību aktus tiesu iestāžu sadarbības jomā (OV L, 2023/2844, 27.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).";

4) regulas 37. pantam pievieno šādu punktu:

"3. Šīs regulas 19.a pantu piemēro no tā mēneša pirmās dienas, kas seko divu gadu laikposmam no Regulas (ES) 2023/2844 10. panta 3. punkta a) apakšpunktā minēto īstenošanas aktu spēkā stāšanās dienas.".

VIII NODAĻA

GROZĪJUMI TIESĪBU AKTOS, KAS ATTIECAS UZ TIESU IESTĀŽU SADARBĪBU KRIMINĀLLIETĀS

25. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2018/1805

Regulu (ES) 2018/1805 groza šādi:

1) regulas 4. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iesaldēšanas rīkojumu nosūta, izmantojot iesaldēšanas apliecību. Izdevējiestāde 6. pantā paredzēto iesaldēšanas apliecību nosūta tieši izpildiestādei vai attiecīgā gadījumā 24. panta 2. punktā minētajai centrālajai iestādei.";

2) regulas 7. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Izpildiestāde ziņo izdevējiestādei par iesaldēšanas rīkojuma izpildi, tostarp sniedzot iesaldētā īpašuma aprakstu un, ja šāda informācija ir pieejama, sniedzot tā vērtības aplēsi. Šādu ziņošanu veic bez liekas kavēšanās, tiklīdz izpildiestāde ir informēta, ka iesaldēšanas rīkojums ir izpildīts.";

3) regulas 8. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Jebkuru lēmumu neatzīt vai neizpildīt iesaldēšanas rīkojumu pieņem bez kavēšanās un par to nekavējoties paziņo izdevējiestādei.";

4) regulas 9. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Izpildiestāde lēmumu par iesaldēšanas rīkojuma atzīšanu un izpildi bez kavēšanās paziņo izdevējiestādei.";

5) regulas 10. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Izpildiestāde nekavējoties ziņo izdevējiestādei par iesaldēšanas rīkojuma izpildes atlikšanu, norādot atlikšanas iemeslus, un, ja iespējams, paredzamo atlikšanas ilgumu.

3. Tiklīdz atlikšanas iemesli vairs nepastāv, izpildiestāde nekavējoties veic nepieciešamos pasākumus iesaldēšanas rīkojuma izpildei un paziņo par to izdevējiestādei.";

6) regulas 12. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Izpildiestāde, ņemot vērā lietas apstākļus, var iesniegt pamatotu pieprasījumu izdevējiestādei ierobežot laikposmu, kurā īpašums tiek iesaldēts. Šādu pieprasījumu, tostarp jebkādu attiecīgu pamatojošu informāciju, nosūta tieši izdevējiestādei. Izskatot šādu pieprasījumu, izdevējiestāde ņem vērā visas intereses, tostarp izpildiestādes intereses. Izdevējiestāde atbild uz minēto pieprasījumu iespējami drīz. Ja izdevējiestāde nepiekrīt ierobežojumam, tā informē izpildiestādi par nepiekrišanas iemesliem. Šādā gadījumā īpašums paliek iesaldēts saskaņā ar 1. punktu. Ja izdevējiestāde sešu nedēļu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas uz to neatbild, izpildiestādei vairs nav pienākuma izpildīt iesaldēšanas rīkojumu.";

7) regulas 14. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Konfiskācijas rīkojumu nosūta, izmantojot konfiskācijas apliecību. Izdevējiestāde 17. pantā paredzēto konfiskācijas apliecību nosūta tieši izpildiestādei vai attiecīgā gadījumā 24. panta 2. punktā minētajai centrālajai iestādei.";

8) regulas 16. panta 3. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"Izdevējiestāde nekavējoties informē izpildiestādi, ja:";

9) regulas 18. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Tiklīdz konfiskācijas rīkojuma izpilde ir pabeigta, izpildiestāde informē izdevējiestādi par izpildes rezultātiem.";

10) regulas 19. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Jebkuru lēmumu neatzīt vai neizpildīt iesaldēšanas rīkojumu pieņem bez kavēšanās un par to nekavējoties paziņo izdevējiestādei.";

11) regulas 20. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Izpildiestāde lēmumu par konfiskācijas rīkojuma atzīšanu un izpildi bez kavēšanās paziņo izdevējiestādei.";

12) regulas 21. panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

"3. Izpildiestāde bez kavēšanās ziņo izdevējiestādei par konfiskācijas rīkojuma izpildes atlikšanu, norādot atlikšanas iemeslus, un, ja iespējams, paredzamo atlikšanas ilgumu.

4. Tiklīdz atlikšanas iemesli vairs nepastāv, izpildiestāde bez kavēšanās veic nepieciešamos pasākumus konfiskācijas rīkojuma izpildei un paziņo par to izdevējiestādei.";

13) regulas 25. pantā:

a) panta nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Saziņas līdzekļi";

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Oficiālo saziņu saskaņā ar šo regulu starp izdevējiestādi un izpildiestādi, izņemot saziņu saskaņā ar 8. panta 2. un 4. punktu, 9. panta 5. punktu, 19. panta 2. punktu, 20. panta 4. punktu un 29. panta 3. punktu, veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/2844 (*) 3. pantu.

2. Ja dalībvalsts ir izraudzījusies centrālo iestādi, 1. punktu piemēro arī oficiālajai saziņai ar citas dalībvalsts centrālo iestādi.

3. Ja nepieciešams, izdevējiestāde un izpildiestāde bez kavēšanās apspriežas, izmantojot jebkādus piemērotus saziņas līdzekļus, lai sekmētu šīs regulas efektīvu piemērošanu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/2844 (2023. gada 13. decembris) par tiesu iestāžu sadarbības un tiesu iestāžu pieejamības digitalizāciju pārrobežu civillietās, komerclietās un krimināllietās un ar ko groza dažus tiesību aktus tiesu iestāžu sadarbības jomā (OV L, 2023/2844, 27.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).";

14) regulas 27. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Izdevējiestāde nekavējoties informē izpildiestādi par iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma atsaukšanu, kā arī par jebkādu lēmumu vai pasākumu, kurš ir iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma atsaukšanas pamatā.

3. Izpildiestāde izbeidz iesaldēšanas rīkojuma vai konfiskācijas rīkojuma izpildi – ciktāl izpilde vēl nav pabeigta –, tiklīdz izdevējiestāde to ir informējusi saskaņā ar šā panta 2. punktu. Izpildiestāde bez liekas kavēšanās nosūta izdošanas valstij apstiprinājumu par izbeigšanu.";

15) regulas 31. panta 2. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

"Apspriešanos vai vismaz tās rezultātu reģistrē.".

IX nodaļa

Nobeiguma noteikumi

26. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no 2025. gada 1. maija.

3. Tomēr 3. un 4. pantu piemēro no tā mēneša pirmās dienas, kas seko divu gadu laikposmam no dienas, kad stājušies spēkā atbilstošie īstenošanas akti, kas minēti 10. panta 3. punktā un ar ko izveido decentralizēto IT sistēmu katram no I un II pielikumā uzskaitītajiem tiesību aktiem.

4. Šīs regulas 3. un 4. pantu piemēro tiesvedībai, kas uzsākta no šā panta 3. punktā minētās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2023. gada 13. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētājs*
R. METSOLA	P. NAVARRO RÍOS

I PIELIKUMS

Tiesību akti, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komerclietās

1) Padomes Direktīva2003/8/EK (2003. gada 27. janvāris) par to, kā uzlabot tiesu pieejamību pārrobežu strīdos, nosakot kopīgus obligātus noteikumus attiecībā uz juridisko palīdzību šādos strīdos

2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 805/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem

3) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru

4) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām

5) Padomes Regula (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās

6) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi

7) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (pārstrādāta versija)

8) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 606/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu civillietās

9) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 655/2014 (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojuma procedūru, lai atvieglotu pārrobežu parādu piedziņu civillietās un komerclietās

10) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām

11) Padomes Regula (ES) 2016/1103 (2016. gada 24. jūnijs), ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem un nolēmumu atzīšanu un izpildi laulāto mantisko attiecību jomā

12) Padomes Regula (ES) 2016/1104 (2016. gada 24. jūnijs), ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem un nolēmumu atzīšanu un izpildi reģistrētu partnerattiecību mantisko seku jomā

13) Padomes Regula (ES) 2019/1111 (2019. gada 25. jūnijs) par jurisdikciju, lēmumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par bērnu starptautisko nolaupīšanu

II PIELIKUMS

Tiesību akti, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās

1) Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm

2) Padomes Pamatlēmums 2003/577/TI (2003. gada 22. jūlijs) par to, kā Eiropas Savienībā izpilda īpašuma vai pierādījumu iesaldēšanas rīkojumus ([1])

3) Padomes Pamatlēmums 2005/214/TI (2005. gada 24. februāris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām

4) Padomes Pamatlēmums 2006/783/TI (2006. gada 6. oktobris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem

5) Padomes Pamatlēmums 2008/909/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā

6) Padomes Pamatlēmums 2008/947/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai

7) Padomes Pamatlēmums 2009/829/TI (2009. gada 23. oktobris), ar ko attiecībās starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzīšanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam

8) Padomes Pamatlēmums 2009/948/TI (2009. gada 30. novembris) par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un atrisināšanu kriminālprocesā ([2])

9) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/99/ES (2011. gada 13. decembris) par Eiropas aizsardzības rīkojumu

10) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās

11) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1805 (2018. gada 14. novembris) par iesaldēšanas rīkojumu un konfiskācijas rīkojumu savstarpējo atzīšanu

([1]) OV L 196, 2.8.2003., 45. lpp.
([2]) OV L 328, 15.12.2009., 42. lpp.